

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง กำหนดแบบรายงาน พุทธกรรมที่อาจมีลักษณะเป็นการฉ้อฉลประกันภัย
และช่องทางการรายงานการฉ้อฉลประกันภัย สำหรับบริษัทประกันชีวิต

พ.ศ. ๒๕๖๔

เพื่อกำหนดรายละเอียดและความชัดเจนในการรายงานเกี่ยวกับพุทธกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีลักษณะเป็นการฉ้อฉลประกันภัยของบริษัทประกันชีวิต และลักษณะของพุทธกรรมที่บริษัทประกันชีวิตจะต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยทราบในทันที เพื่อที่จะสามารถดำเนินการยับยั้ง ป้องกัน ตรวจสอบ พุทธกรรมดังกล่าวได้อย่างทันท่วงที รวมถึงกำหนดรายละเอียดของแบบรายงาน ช่องทาง และวิธีการยื่นรายงานให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดความสะดวกรับรู้แก่บริษัทประกันชีวิตที่เป็นผู้รายงาน อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ วรรคสอง และข้อ ๖ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง ให้บริษัทประกันชีวิตยื่นรายงานเกี่ยวกับการฉ้อฉลประกันภัย พ.ศ. ๒๕๖๓ นายทะเบียนจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศนายทะเบียน เรื่อง กำหนดแบบรายงาน พุทธกรรมที่อาจมีลักษณะเป็นการฉ้อฉลประกันภัย และช่องทางการรายงานการฉ้อฉลประกันภัย สำหรับบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“การฉ้อฉลประกันภัย” หมายความว่า การกระทำที่เป็นความผิดตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๑๑๔/๓ มาตรา ๑๑๔/๔ และมาตรา ๑๑๔/๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ตัวแทนประกันชีวิต” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

“นายหน้าประกันชีวิต” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

หมวด ๑

พฤติกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีลักษณะเป็นการฉ้อฉลประกันภัย

ข้อ ๔ ในกรณีที่ขอเอาประกันภัย ให้ถือว่าพฤติกรรมดังต่อไปนี้ มีลักษณะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเป็นการฉ้อฉลประกันภัย หากไม่มีเหตุผลอันสมควรมาอธิบายพฤติกรรมดังกล่าว

(๑) ผู้ขอเอาประกันภัย จงใจปกปิดข้อเท็จจริง หรือให้ข้อมูลอันเป็นเท็จ ซึ่งทำให้บริษัทสำคัญผิดว่าบริษัทสามารถรับประกันชีวิตหรือประกันสุขภาพได้แบบปกติ

(๒) ผู้ขอเอาประกันภัย ไม่แถลงข้อความจริงเกี่ยวกับจำนวนเงินเอาประกันภัย และ/หรือ การทำประกันภัยกับบริษัทอื่น หรือทำประกันภัยซึ่งรวมจำนวนเงินเอาประกันภัยทุกฉบับแล้วเกินกว่ารายได้ของผู้ขอเอาประกันภัย

ข้อ ๕ ในระหว่างอายุสัญญาประกันภัย ให้ถือว่าพฤติกรรมดังต่อไปนี้ มีลักษณะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเป็นการฉ้อฉลประกันภัย หากไม่มีเหตุผลอันสมควรมาอธิบายพฤติกรรมดังกล่าว

(๑) ผู้เอาประกันภัยเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย หรือลดความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย โดยได้รับคำแนะนำจากผู้อื่น

(๒) ผู้เอาประกันภัยร่วมกับตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิต แจ้งต่อบริษัทว่ามีการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยผิดเงื่อนไขของบริษัท เพื่อขอยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยหลังจากบริษัทจ่ายผลประโยชน์ไปแล้ว

(๓) ผู้เอาประกันภัย แจ้งบริษัทว่าได้ชำระค่าเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุกรมธรรม์เป็นเงินสดหรือโอนเข้าบัญชีธนาคาร ให้กับตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตแล้ว แต่ไม่มีหลักฐานการชำระเงินเพื่อเรียกร้องให้บริษัทคืนเงินแก่ผู้เอาประกันภัย

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีการเรียกร้องให้ชดใช้เงินตามสัญญาประกันชีวิต ให้ถือว่าพฤติกรรมดังต่อไปนี้ มีลักษณะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเป็นการฉ้อฉลประกันภัย หากไม่มีเหตุผลอันสมควรมาอธิบายพฤติกรรมดังกล่าว

(๑) ผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลใด ๆ ร่วมกับบุคลากรทางการแพทย์หรือสถานพยาบาล ให้ผู้เอาประกันภัยนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลเกินความจำเป็นตามมาตรฐานทางการแพทย์ ซึ่งไม่สัมพันธ์กับโรคหรืออาการที่เข้ารับการรักษา เพื่อแสวงหาประโยชน์จากการเรียกร้องให้ชดใช้เงินตามสัญญาประกันชีวิต

(๒) ผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต โดยมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจจะถูกฆาตกรรมเพื่อเรียกร้องผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ ๗ กรณีบุคคลากรภายในบริษัท ให้ถือว่าพฤติกรรมดังต่อไปนี้ มีลักษณะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเป็นการฉ้อฉลประกันภัย หากไม่มีเหตุอันสมควรมาอธิบายพฤติกรรมดังกล่าว

(๑) คณะกรรมการบริษัท หรือบุคคลากรภายในบริษัทมีฐานะทางการเงินดีขึ้น โดยไม่สัมพันธ์กับผลตอบแทนที่ได้รับตามปกติ หรือกำลังประสบปัญหาทางการเงิน

(๒) คณะกรรมการบริษัท หรือบุคคลากรภายในบริษัทปฏิเสธการตรวจสอบโดยหน่วยงานตรวจสอบภายในหรือหน่วยงานตรวจสอบอื่น ๆ

(๓) บุคลากรในระดับบริหาร หรือบุคลากรด้านบัญชีหรือการเงิน มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย

(๔) คณะกรรมการบริษัท หรือบุคลากรในระดับบริหารได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๕) บุคลากรภายในบริษัท ให้ผู้อื่นทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท โดยนำหมายเลขบัตรเครดิตมาชำระค่าเบี้ยประกันภัย โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของบัตรเครดิต

(๖) บุคลากรภายในบริษัท ปลอมแปลงเอกสารการเสนอขายประกันภัยทั้งหมดหรือบางส่วน และ/หรือชำระเบี้ยประกันภัยโดยการตัดบัตรเครดิตของตนเอง

(๗) บุคลากรภายในบริษัท ใช้ข้อมูลของผู้เอาประกันภัย หลอกลวงผู้อื่นให้มีการชำระค่าเบี้ยประกันภัยเข้าบัญชีธนาคารอื่น ซึ่งไม่ใช่บัญชีเงินฝากของบริษัท

(๘) บุคลากรภายในบริษัท ใช้ข้อมูลบัตรเครดิตของผู้เอาประกันภัย ทำธุรกรรมทางการเงินประเภทอื่น

(๙) บุคลากรภายในบริษัท ชำระเงินค่าเบี้ยประกันภัยผ่านบัตรเครดิต และ/หรือบัญชีธนาคารของผู้อื่น โดยผู้นั้นไม่ได้ตกลงทำสัญญาประกันภัย

(๑๐) บุคลากรภายในบริษัท ให้ผู้เอาประกันภัยชำระค่าเบี้ยประกันภัยเป็นเงินสด แต่ให้โอนเงินเข้าบัญชีตนเอง

(๑๑) บุคลากรภายในบริษัทร่วมกับผู้อื่น จัดหาผู้ที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท

(๑๒) บุคลากรภายในบริษัทรับเบี้ยประกันภัยโดยไม่นำส่งบริษัท

(๑๓) บุคลากรภายในบริษัท นำข้อมูลของผู้เอาประกันภัยไปใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์

(๑๔) บุคลากรภายในบริษัทแก้ไขข้อมูลหรือดำเนินการใดในระบบของบริษัท โดยผู้เอาประกันภัยไม่ได้แสดงความประสงค์

(๑๕) บุคลากรภายในบริษัท พิจารณานุมัติการขอใช้เงิน หรือผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์มากกว่าที่บริษัทต้องจ่าย หรือไม่สัมพันธ์กับเหตุที่เกิดขึ้น หรือเหตุนั้นไม่ได้รับความคุ้มครองตามเงื่อนไขในกรมธรรม์ประกันภัย โดยไม่ผ่านขั้นตอนการอนุมัติที่ถูกต้องของบริษัท

ข้อ ๘ กรณีมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า มีลักษณะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเป็นการฉ้อฉลประกันภัย หากไม่มีเหตุผลอันสมควรมาอธิบายพฤติกรรมดังกล่าว

(๑) บุคคลหรือกลุ่มบุคคล (นายทุน) ชักจูงให้ผู้เอาประกันภัยหยุดชำระเบี้ยประกันภัย ยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย หรือเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนด

(๒) บุคคลหรือกลุ่มบุคคล (นายทุน) จัดทำประกันภัยหรือชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่บุคคลอื่นเพื่อแสวงหาประโยชน์จากการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใด

(๓) บุคลากรทางการแพทย์หรือสถานพยาบาล ให้การรักษาแก่ผู้เอาประกันภัยเกินความจำเป็นตามมาตรฐานทางการแพทย์ เพื่อแสวงหาประโยชน์จากการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

ข้อ ๙ กรณีตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิต ให้ถือว่าพฤติกรรมดังต่อไปนี้ มีลักษณะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเป็นการฉ้อฉลประกันภัย หากไม่มีเหตุผลอันสมควรมาอธิบายพฤติกรรมดังกล่าว

(๑) ปกปิดหรือให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของข้อมูลของผู้เอาประกันภัยอันเป็นเท็จ หรือแนะนำให้ผู้เอาประกันภัยให้ข้อมูลอันเป็นเท็จ

(๒) กรอกรอกข้อมูลของผู้เอาประกันภัย ในใบคำขอเอาประกันภัยด้วยตนเอง โดยไม่ได้สอบถามผู้เอาประกันภัย หรือกรอกไม่ถูกต้องตามที่ผู้เอาประกันภัยแถลง เพื่อให้บริษัทสำคัญผิดในการรับประกันภัย

(๓) เสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยให้กับผู้เอาประกันภัยหลายคนในวันเดียวกัน แต่ผู้เอาประกันภัยมีที่อยู่คนละจังหวัด

(๔) ยกเลิกเอกสารแสดงการรับเงินหลายครั้ง

(๕) แนะนำให้ผู้เอาประกันภัยยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย เมื่อพ้นสภาพจากบริษัทแล้ว โดยอ้างว่ามีการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยแตกต่างจากเงื่อนไขความคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย หรือขอเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดสัญญา เพื่อชักจูงให้ผู้เอาประกันภัยทำกรมธรรม์ประกันภัยฉบับใหม่ หลังจากที่ดินเองได้รับค่าบำเหน็จจากบริษัทแล้ว

(๖) นำส่งเบี้ยประกันภัยหรือเงินกู้ตามกรมธรรม์ประกันภัยของผู้เอาประกันภัยให้บริษัทล่าช้ากว่าที่บริษัทกำหนดบ่อยครั้ง

(๗) ร่วมกับผู้เอาประกันภัย แจ้งต่อบริษัทว่ามีการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยผิดเงื่อนไขของบริษัท เพื่อขอยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย หลังจากจ่ายบำเหน็จให้แก่ตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตไปแล้ว

(๘) ได้รับผลประโยชน์จากสถานพยาบาล เพื่อการแนะนำผู้เอาประกันภัยให้เข้าใช้บริการสถานพยาบาลที่ตนแนะนำและในเครือเดียวกัน

(๙) ใช้หลักฐานการชำระค่าเบี้ยประกันภัย หรือสำเนาหน้าบัญชีธนาคารที่มีการลบหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือใช้เอกสารอื่นที่ไม่ใช่ใบเสร็จรับเงินชั่วคราวเป็นหลักฐานการรับเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัย

(๑๐) แก้ไขจำนวนเงินค่าเบี้ยประกันภัยในใบรับเงินชั่วคราว และนำส่งเบี้ยประกันภัยไม่ครบตามจำนวนที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัย

(๑๑) ปลอมแปลงลายมือชื่อผู้เอาประกันภัยในใบคำขอเอาประกันภัย

(๑๒) จัดการทำสัญญาประกันภัยให้ผู้อื่น โดยตนเองเป็นผู้ชำระค่าเบี้ยประกันภัย บางส่วนหรือทั้งหมด เพื่อให้ตนได้รับค่าตอบแทน และผลประโยชน์อื่นเพิ่มเติมจากค่าเบี้ยประกันภัย

(๑๓) ตัดชำระค่าเบี้ยประกันภัย โดยที่ยังไม่ได้มีการตกลงทำสัญญาประกันภัย

(๑๔) นำหมายเลขบัตรเครดิตของผู้อื่นมาชำระค่าเบี้ยประกันภัย โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของบัตรเครดิต

(๑๕) หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ปลอมแปลงเอกสาร และ/หรือใช้เอกสารปลอม ให้ผู้อื่นหลงเชื่อเข้าทำสัญญาประกันภัย หรือปลอมแปลงลายมือชื่อให้ผู้อื่นเข้าทำสัญญาประกันภัย

(๑๖) แอบอ้างชื่อหรือใช้เอกสารของบริษัท โดยร่วมกับพนักงานบริษัทหรือผู้อื่นในการยกยอกทรัพย์สินโดยเก็บเบี้ยประกันภัยผู้เสียหายเป็นเงินสดและใช้บัตรเครดิตผู้อื่น

(๑๗) ร่วมกับผู้อื่น นำผู้ที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ หรือมีโรคร้ายแรง หรือไม่ประกอบอาชีพ หรือไม่มีรายได้ หรือไม่มีภูมิลำเนาที่แน่นอน ทำสัญญาประกันชีวิต โดยแถลงข้อความอันเป็นเท็จ

(๑๘) ปลอมแปลงลายมือชื่อของผู้เอาประกันในใบคำขอต่ออายุสัญญาประกันชีวิต ใบคำร้องขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขกรมธรรม์ สัญญาเงินกู้ตามกรมธรรม์ เอกสารรับเงิน ใบคำร้องขอเวนคืนและเอกสารรับเงินเวนคืน ปลอมแปลงบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เอาประกันภัย หรือปลอมแปลงหนังสือมอบอำนาจ

(๑๙) แก้ไขหรือลบข้อความใบเสร็จรับเงินของบริษัท หรือทำสำเนาเอกสารใบเสร็จรับเงินของบริษัท แล้วนำไปเรียกเก็บเงินจากผู้เอาประกันภัย หรือแก้ไขสำเนาหน้าบัญชีธนาคารของผู้เอาประกันภัย หรือใช้เอกสารอื่นที่ไม่ใช่ใบเสร็จรับเงินชั่วคราวของบริษัทเป็นหลักฐานการรับเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัย

(๒๐) ปลอมแปลง และ/หรือแก้ไขข้อความในเช็ค หรือออกเช็คสั่งจ่ายให้ตนเองหรือผู้อื่นที่ไม่มีสิทธิรับเงิน

(๒๑) ร่วมกับผู้เอาประกันภัย เรียกร้องให้บริษัทคืนเงินค่าเบี้ยประกันภัยหรือเบี้ยปีต่ออายุกรมธรรม์ โดยแจ้งว่าได้ชำระค่าเบี้ยประกันภัยให้กับตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตเป็นเงินสดหรือโดยวิธีโอนเงินแต่มิได้นำส่งหลักฐานการชำระเงินให้กับบริษัท และไม่มีหลักฐานแสดงเจตนาในการทำธุรกรรมที่ชัดเจน

(๒๒) แอบอ้างเป็นผู้เอาประกันภัย เพื่อขอยกเลิกกรมธรรม์และขอคืนค่าเบี้ยประกันภัยทั้งหมด

หมวด ๒ การนำส่งรายงาน

ข้อ ๑๐ ให้บริษัทนำส่งรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับการฉ้อฉลประกันภัยที่บริษัทตรวจพบ และรายงานพฤติกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีลักษณะเป็นการฉ้อฉลประกันภัยผ่านระบบบนเว็บไซต์ของสำนักงาน <https://fraud.report.oic.or.th/>

ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถนำส่งข้อมูลผ่านระบบบนเว็บไซต์ของสำนักงานได้ ให้บริษัทนำส่งข้อมูลผ่านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail): fraud_report@oic.or.th โดยมีข้อมูลอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับการฉ้อฉลประกันภัยที่บริษัทตรวจพบ ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (ก) วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ
- (ข) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายละเอียดการกระทำความผิด พร้อมเอกสารพยานหลักฐานอ้างอิงเท่าที่ทราบหรือมีข้อมูล
- (ค) ความเสียหาย (ถ้ามี)
- (ง) ชื่อผู้กระทำความผิด (ถ้าทราบ)
- (จ) ขั้นตอนการดำเนินการของบริษัท

(๒) รายงานพฤติกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีลักษณะเป็นการฉ้อฉลประกันภัย ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (ก) วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ
- (ข) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายละเอียดพฤติกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีลักษณะเป็นการฉ้อฉลประกันภัย พร้อมเอกสารพยานหลักฐานอ้างอิงเท่าที่ทราบหรือมีข้อมูล
- (ค) ความเสียหาย (ถ้ามี)
- (ง) ชื่อผู้กระทำความผิด (ถ้าทราบ)
- (จ) ขั้นตอนการดำเนินการของบริษัท

ข้อ ๑๑ ในการส่งรายงานตามประกาศนี้ในครั้งแรก ให้บริษัทนำส่งภายในสามสิบวัน นับแต่วันสุดท้ายของไตรมาสแรกของปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายสุทธิพล ทวีชัยการ)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

นายทะเบียน

.....ร่าง
.....พิมพ์
.....ทาน